

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A szerkesztőség telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egész évre 96 — K. negyedévre 24 — K.
félévre 48 — K. egy hónapra 8 — K.
Egyes szám ára 30 fillér.

Kiadóhivatal:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A kiadóhivatal telefonja: 305.

Szeged, 1919.

VIII. évfolyam, II. sz. szám.

Vasárnap, május 25.

Párisi ujságok.

A béke éveiben, öreg francia nyelvmes-
terek, ha a kávéházban szunyókálni akartak
(quandoque dormitat Homerus) az *Excelsior*
tanka lepedőjét terítették szemfedőül arcuk-
ra. Nagy és érdekes párisi lap az *Excelsior*,
benne kap helyet a legtöbb politikai és szín-
házi pletyka. A politika is színház ebben az
illusztrált ujságban (van is benne valami) és
a színház is a maga (főleg finánc) politikája
szerint kezeli. Legújabbán hozzánk érkezett
számaiban is akad elég csemege, amely min-
ket is érdekel, szegény magyarokat. Egyik
rövid híre fölött, amelynek *A románok győ-
zelme* a címe, bukaresti fényképfelvétele köz-
löl, amelyen a román utcaünnepi a francia
katonákat, abból az alkalmából, hogy a ma-
gyarok győzelmet arattak a románok. Az-
óta, mint a jugoszláv sajtóiroda jelentéseiből
tudjuk, megállott az előnyomulás a *les Hon-
grois* ellen, csekélység, az *Excelsior* megörö-
kíti, ami megörökíthető.

Egy másik kép a francia és angol csa-
rások szemléjét mutatja be a Rajnán. Az új
Wacht am Rhein: változnak az idők, válto-
znak az örök is, csak a változás örök! Más
képek a turistákat mutatják be, akik a hábo-
ruban elpusztított és most felszabadított vá-
rosok romjait látogatják, mint ahogy annak
idején a velencei Campanilét és a caprii kék
barlangot látogatták a különféle *Guidek*-kel.
Most ezek a vademecek csak a helyiút
jelzik annak, hogy itt egy templom volt, ott
egy szobor, itt az arrasi katedrális, itt Lens
városa. Szomorú karavánokat látunk a képe-
ken, amint a romok között keresgélnek. A
jazájuk ezeknek mégis megmaradt egésze-
sőt megnagyobbodott. Az *Excelsior* egyik
szénnének első oldaláról kilenc nő arc képe
vág barátságos arcot felénk. Mind a kilenc
M. Landru menyasszonya volt és mind a
kilenc eltűnt nyomtalanul. Mindez vidéken
történt, Gambaisben, ahol Landru ur lakott;
ez a francia cinkotai kékszakállú, akit világ-
finak mondanak az ujságok, noha kopasz feje
és szakállas ábrázata után inkább nyárspol-
gárnak nézne az ember, aki *rentieznék* készül.

Egy új szalon is nyílt Párisban, nagy nők
műveit állítják ki benne. *Pages de Grandes
Dames* a címe, az antant fejedelmi és arisz-
tokrata hölgyei mutatják be itt, mit tudnak
a szerelmen kívül, micsoda művészetet. Sze-
repel is az olasz, az angol és a román ki-
rályné mellett Karagyorgyevics és Chimay
hercegnő, Comtesse Noailles, a valóban ki-
váló költő és még egy sereg híres történelmi
név grófnőtől fölfelé. A kiállított tárgyakhoz
nyulni és róluk szigorú kritikát írni: úgy lát-
szik, ez mincien benne az új szalon program-
jában.

A francia lapok náluk nem szelketlen me-
legséggel siratják el Stefanikot, a volt csehi-
szlovák hadügyminisztert, aki mint Prágából
röviden jelezik, mikor Bratislava így hívják
ma Pozsony: őt), felé közeledett, olasz úszó
kíséretével együtt 400 méter magasból lezu-
hant és szörnyet halt.

A párisi színházak többnyire klasszika-
sokat játszanak és az élőknek is régebb, ki-
próbált darabjaikat. A *Comédie* egynásután

eleveniti föl Racine tragédiáit, a Bereniceét
és az Andromachét adták legutóbb. Ami az
irodalmat illeti, még mindig sokat beszél a
háborúról és Elzászról. Az egyik nagy fran-
cia ujság most közli kiadós folytatásokban
French marsall kiadatlan háborus memoár-
jait 1914-ből. A brit hadvezető éppen a mar-
nei csatánál tart nem tulajdosan katonás rö-
vidségű följegyzéseiben. Mi bizony már nem
vagyunk kíváncsiak, például Conrad emlék-
grataira. Nekünk már éppen elég volt a hábo-

ruból. Mi már a forradalmi memoárokat is
megírtuk...

És *last but not least*: a *Le Journal* május
18. száma közli Magyarországon új határait.
(Reméljük, lesznek még újabb határai is). E
szerint Debrecen, Nagyvárad, Arad, Te-
mesvár Romániához tartoznának, a verscei
vonaltól délre pedig már Jugoszlávia lenne.
Mit szólunk hozzá? Hiszen ha legalább kér-
deznének bennünket!

(j. gy.)

Szétosztották a Szegedre érkezett kőszemet.

— Megindul a nagyüzemek munkája. — Megnylik a városi
gőzfürdő. —

(Saját tudósítónktól.) Közölte legutóbbi
számában a *Délmagyarország*, hogy a szén-
beszerzésre alakult szindikátus szemet kapott
tárukért a románoktól. A belgrádi francia va-
sútigazgatóság kirendeltsége azonban le-
falta az érkezett készletet és a kiosztást nem
engedte meg. A pénteken ebben az ügyben
tartott értekezlet után *Dardel* francia száz-
dos táviratozás és telefon útján érintkezésbe
lépett a belgrádi igazgatósággal, amelyet föl-
világosított arról, hogy a szemet magánosok
szerezték be és az a szegedi ipari üzemek
föntartására nélkülözhetetlenül szükséges. Er-
re az igazgatóság csak az érkezett szénnek
körülbelül felét foglalta le, fődözetére annak
a szénmennyiségnek, amelyet a városi köz-
üzemek föntartására eddig kölcsönképpen
adott.

A közüzemek, tehát a vízműtelep, a szí-
vattyműtelep, vágóhid, a gázgyár és a villamos
részére ezután is folyósítja a francia paranes-
nokság a szükséges napi szénadagot, ismét
kölcsönképpen s majd fokozatosan levonja a
szindikátus részére érkező következő román
szénküldeményből.

A szegedi magánüzemek összesen 50 va-
gon szemet kapnak. Ez 668 tonna, mert a va-
gonok nem mind 10 tonnások, vannak közöttük
15 tonnások is. A mennyiség 67 vagonnak fe-
lel meg, ha rendes tisztítás teherkiosztásra
számítjuk. A kiosztást már megkezdték. A
*kenderfontgyár hétfőn már megkezdte az üze-
mét*. A részére kiutalt készlet 20 vagon, a

Back-, a Mahrer-, az Eszes-malom, a Pálty-
gyár s a gyufagyár 3—3 vagon szemet kap-
tak. A Lichtenegger-malomnak, a Wagner-
fürdőnek, a kiskovácsoknak 2—2 vagon szén
jutott. A *Szlavónia* faipari telepek és a Hus-
pénztárnak 1—1 vagon szemet adtak.

A városi gőzfürdő 4 vagon szemet kapott.
Ez még különösen is örömdetes hír. Mert
a gőzfürdőt régóta nélkülözi a közönség. A
Wagner-fürdő is hasznos szolgáltatást tett és
lesz, amikor van szene, de ott is többször
nem volt fürdőzőnap, mint ahányszor lehe-
tett. Azonkívül a Wagner-fürdő kiesi s nem
pótolhatja a városi gőzfürdő tágas meden-
cét.

A gázgyár kapott egyszerre 13 vagon
szemet, holott eddig 1—1 vagonos adagokkal
kellett szűkölködni. A gyár vezetősége, mint
a *Délmagyarország* hírrovatában olvasható,
bejelent most, hogy *hétfőn, 26-án, már előre-
láthatóan a délelőtti órákban 11-től fél kettőig
tözeési célra a fogyasztóközönségnek leg-
szozt fog rendelkezésére bocsátani*, persze
e mellett a közönséget a legnagyobb takar-
ékosságra inti. A kisebb ipari üzemek val-
színűleg villamosáramot is kapnak.

A villamosvasutnak június 2-áig való kész-
letet utal ki a francia paranesnokság.

Igen örömdetes, hogy a szegedi ipari-
üzemek hosszú és kínos szünetelése után vég-
re megindulnak s hogy megindul már a ter-
melő munka, aminek annyira éreztük eddig
a hiányát és a kárát.

Miért drága a cipő Szegeden.

— Amíg a bőr eljut a fogyasztóhoz. —

(Saját tudósítónktól.) Nem mondunk véle-
ujat, ha megállapítjuk, hogy eleddig nagy
bőrhány volt Szegeden, sőt azt is leszögezh-
hetjük, hogy még mindig méregdrága a bőr
és következésképpen a cipő Szegeden. Volt
olyan idő is, amikor a bőrhány üzemek meg-
szüntetésére kényszerítette a bőriparosokat,
cipészeket. Csak azok dolgoztak, akiknek a
rendelők bőrt vettek. Az utóbbi időben különö-
sen a délvideki határzár megszüntetése óta,
enyhült a bőrhány, az árak azonban még
mindig a régiek, még mindig százakat kell

cipőért kiadnia annak, akinek van mit ki-
adni.

Gondolunk, nem lesz teljesen érdektelen
megtudni, kik azok, akik a szegedi cipők árát
mesterségesen srófolják felfelé, utánajártunk
hát az Első Szegedi Cipő-, Csizma- és Pa-
pucstermelő Szövetkezet egyik legutóbbi bőr-
üzletének, amely élénk dokumentuma annak,
miért nem járhat normális viszonyok közt. Ő
ember olyan lábbeliben, amelynek egyik ol-
dalan sem folyik be a víz.

Az üzletről a *Délmagyarország* munká-